

לוכד החלומות
(מבוסס על
מקור שמאני)

יואב כהן

בכפר שבו וויצי'צ'יו גדל, הייתה אישה אחת בשם אסיביקאשי. אסיביקאשי אהבה מאוד ילדים, ובאופן כללי את כל אנשי האדמה. מה שעוד היה מיוחד באסיביקאשי, הוא שהייתה אשת עכביש, אבל אף ילד שפגש אותה לא פחד ממנה, בגלל טוב לבה. מדי יום ביומו הייתה מכנסת את הילדים ומספרת להם לפני השינה סיפורים ומעשיות על אמותיהם ואבותיהם, כדי שלא יפחדו מהלילה החשוך. האנשים בשבת היו טובי לב ונעימי מזג, ככל שאהבו יותר את הבריות, כך התרבה מספרם, והשבת הלך והתפרש לו בעולם. נשות ואנשי השבת אומנם תמיד הקפידו לשמור על העצים והחיות בסביבה בה חיו, אבל לאשה אחת היה מאוד קשה עם תפוצתם הרחבה- אסיביקאשי. אסיביקאשי לא הצליחה לכנס יותר את ילדי השבת כדי לספר להם סיפורים ערבים לאוזן לפני השינה. לכן ביקשה מהאימהות והסבתות שיטוו יחד עם הילדים קורי עכביש קסומים לילדים מחישוקי עץ ערבה וחוטים עשויים מצמחים, ואלה ישמרו עליהם מכל חלום רע. וויצי'צ'איו אפילו נתן להם שם נהדר- לוכדי חלומות. לוכדי החלומות סיננו את החלומות הרעים ונתנו רק למחשבות טובות להסתנן. מהמרכז של לוכד החלומות, דרך הנוצות שבחלקו התחתון, אל ראשו של האדם הישן. וכשהשמש הייתה עולה, החלומות הרעים היו פשוט מתפוגגים. ומאז ועד היום אנשי השבת בונים לוכדי חלומות באמצעות קשירות חוטים בקורים סביב מסגרת בצורת דמעה או חישוק מעגלי, באופן דומה לדרך בה הם טווים נעלי שלג. את לוכד החלומות הם תולים מעל המיטה והוא מגן עליהם. ואם תתבוננו מספיק טוב בלוכד החלומות, תוכלו לחוש את החיבוק וטוב לבה של אסיביקאשי.

